

Forslag til lov om udbygning af færgeterminalen i Helsingør.

Af trafikministeren (Knud Østergaard).
(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søgaard (S):

Denne udbygning af færgeterminalen i Helsingør har jo længe været meget påtrængende. De to nuværende færgeterminaler har virket generende for byen og dens trafik og vil ikke i længden kunne klare trafikken over havnen.

Formålet, forstår jeg, med det foreslåede fællesanlæg, er at samle DSB's flåde og det, man kalder Scandinavian Ferry Lines' flåde, som ejes af Statens Jernvæger eller Sveriges Jernbaner, på ét område i Statshavnen i Helsingør.

Der har op gennem årene været foretaget forskellige udbygninger af den bestående kapacitet i Helsingør, således i 1967, hvor lejerne og opmarchpladserne blev forbedret, i 1986, hvor man dannede godsrueten DanLink mellem Helsingborg og Københavns Frihavn, og igen i 1987, hvor de to prinsessefærger fra Kalundborg-Århus-ruten blev indsat. Men trods disse kapacitetsændringer og -forbedringer er den beregnede trafikudvikling for det kommende år ved at være tæt på den øvre grænse for yderligere trafikvækst.

Man kan rejse spørgsmålet om, hvad der sker, når en fast forbindelse eventuelt bliver oprettet over Øresund. Men selv hvis man opererer med en sådan vej- og baneforbindelse mellem København og Malmø omkring år 2000, vil der fortsat være behov for færgedriften – naturligvis et behov, som ikke er så stort igen, når først man får udviklet den faste forbindelse, men i en lidt reduceret form. Man påregner i hvert fald i de investeringer, der skal foretages, en forrentning af andelen for terminalen på en 20 pct., og at det vil falde lidt, til en 16-17 pct., på dette tidspunkt.

Men selv med denne reduktion, når en eventuel fast forbindelse måtte komme, vil det være en fin forretning, således at der i hvert fald ingen grund er til at sælge de to færger fra Århus-Kalundborg-ruten for at få en forretning ud af det på Helsingør-Helsingborg-ruten.

Man har fra DSB's side og også fra Statens Jernvægers side den 21. september 1988 i en hensigts erklæring peget på, at et fælles driftsselskab vil give nogle økonomiske fordele, især naturligvis i forbindelse med, at den samlede færgedrift, som kommer, kan nedsættes fra de nuværende ni til seks færger. Men også færgeterminalens flytning lige syd for Kronborg og nedeftér vil betyde en reduceret udgift for den nye såmdrift på den samlede færgeterminal.

Jeg har jo set, at der i handlingsforløbet op til dette lovforslag har været en del forsinkelser af forskellig karakter. Selv om der i bemærkningerne er forklaringer herpå, er projektet jo desværre ikke fuldt belyst. Vi mangler bl.a. finansieringen, hvor vi kender regeringens hensigter med hensyn til salg af de to Århus-Kalundborg-skibe, og hvor ministeren jo også kender vores indstilling. Jeg tror, ministeren må forberede sig på i hvert fald en grundig gennemgang i udvalget, selv om de to, skal vi sige lidt utålmodige paragraffer, 2 og 3, som han har fået indsat i forslaget, fortæller os, at vi skal skynde os meget.

I bemærkningerne nævnes også spørgsmålet om trafiksikkerheden i Helsingør ved omlægningen. Det skal undersøges, hvordan den trafikteknik, man skal bruge, skal være.

Der er også miljømæssige konsekvenser både til lands og til vands, ja, endda også i luften. Det hører jo med til de sider af sagen, som ikke er beskrevet for Folketinget i denne sag, og som nok kræver et opklaringsarbejde i udvalget. Det gælder gennemstrømningen i Sundet såvel som de mulige konsekvenser i forbindelse med spildevandsledningerne syd for projektområdet. Støjproblematikken findes i forbindelse med de kommende stærkere befærdede vejanlæg, og de eventuelle afværgeforanstaltninger vil blive sat ind heroverfor.

Det vil interesse os meget i udvalget sammen med oplysninger om de berørte skibsvrag, som også er af en karakter, vi ikke kommer uden om. Det er ting, der kræver en nærmere gennemgang.

Jeg ser, at ministeren i bemærkningerne til forslaget siger, at eventuelle væsentlige ændringer i projektet vil blive forhandlet mellem DSB og Miljøministeriet. Må jeg i al beskedenhed, hr. minister, gøre opmærksom på, at det er Folketinget, der giver lovene, også eventuelle ændringer.